

Op 23 juni 1923 wordt Harry Horace Pennell geboren in Rutherglen, Ontario. Hij is de zoon van Obadiah Pennell en Abigaïl Amanda Pennell, geboren Scobie. De, minder alledaagse, voornaam van zijn vader wordt in de officiële documenten vaak verschillend geschreven. Harry heeft vier broers en twee zussen. Drie van zijn broers dienen ook in het Canadese leger.

(Zijn broer Kenneth Earlwood zou in september 1957 omkomen bij een ongeluk in Egypte toen hij op een VN-missie was)

Harry gaat met 16 jaar van school af en aan het werk. Als hij zich aanmeldt voor actieve dienst, op 1 augustus 1940 in North Bay, geeft hij op dat hij twee jaar als caddy op de golfclub in North Bay heeft gewerkt. Niet verwonderlijk is het dus dat hij bij zijn inschrijving zegt dat hij van zwemmen, hockey en golf houdt.

Soldier Killed In Middle East

OTTAWA (CP) — Cpl. Kenneth Earlwood Pennell, 31 of Kingston Ont., was killed Sunday in a Middle East traffic accident, the army announced Tuesday.

Details of the accident which claimed the corporal's life were sketchy, but reports indicated it involved a 2½-ton truck returning to Rafah military camp from Sharm el Sheik, southernmost tip of the Sinai Peninsula.

Cpl. Pennell belonged to No. 56 Signals Squadron, Royal Canadian Corps of Signals, and had been in Egypt since Jan. 11 with the United Nations Emergency Force.

Ook Harry gaat door de medische molen. Op zijn formulier wordt ingevuld dat hij een beetje last van bronchitis heeft. De littekens aan zijn wijsvinger en ringvinger van de linkerhand, worden apart vermeld. Ook de standaard uiterlijke kenmerken worden genoteerd. Harry is 1,60 m lang en 55 kg zwaar. Hij heeft bruine ogen en haren.

De eerste kennismaking voor Harry met het leger is in North Bay, hij wordt ingedeeld bij het 1ste Bataljon Dufferin and Haldimand Regiment (D+HR).

Deze eenheid werd op 24 mei 1940 gemobiliseerd voor actieve dienst. Gedurende WO2 werd het regiment ingezet ter verdediging van het thuisland Canada.

Voor het einde van 1940 heeft Harry al kennis gemaakt met de militaire locaties in Portage la Prairie, Manitoba en Niagara, Ontario. Ook heeft hij dan al drie keer een aantekening op zijn strafblad omdat hij 'onwettig afwezig' was.

Voor 1941 staan maar twee aantekeningen in zijn dossier.

De eerste: Harry krijgt een paar weken verlof en gaat daarna naar Nanaimo, Brits Columbia.

De tweede: in juli '41 krijgt weer een aantekening op zijn strafblad omdat hij dronken is aangetroffen in een locatie van het Leger de Heils in Nanaimo.

Januari 1942 gaat Harry weer een paar weken met verlof en meldt zich daarna in Colwood, Brits Columbia.

Ook daar loopt hij begin maart '42 weer een straf op, omdat hij er een etmaal 'tussenuit geknepen' is.

Wanneer hij een maand later drie etmalen zoek is, wordt Harry fors aangepakt. Hij gaat twee weken de cel in en zit zijn straf uit in de detentiebarakken van Nanaimo.

Eind maart '42 is hij weer terug bij de eenheid.

Het dossier van Harry wordt eentonig. In jui 1942 is hij vier etmalen niet te vinden in de kazerne. Weer een tijd verplicht binnen de poort blijven, weer een week soldij inleveren. Later legt Harry een verklaring af voor zijn herhaalde afwezigheid, met name op Vancouver Island. Hij had daar namelijk een meisje leren kennen en wilde graag vaker bij haar zijn.

Dan volgt een overplaatsing naar de westkust van Vancouver Island, naar Otter Point. Na een tussentijdse plaatsing bij het hoofdkwartier van de brigade eind 1942, wordt Harry overgeplaatst naar het infanterie traingscentrum in Sussex, New Brunswick. Daar begint hij het jaar 1943 met een week verlof. In februari belandt Harry een paar weken in het hospitaal met een accute keelontsteking.

Dan komt de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) voor hem dichterbij. Na een week inschepingsverlof gaat Harry aan boord van een troepenschip. Op 4 april '43 zet hij voet aan wal in het VK.

Harry wordt ingedeeld bij een aanvullingseenheid. Voor 1943 staan in zijn dossier weinig vermeldingen. In oktober wordt hem twee weken verlof toegestaan. Bij zijn terugkomst wordt hij aan het einde van de maand in de sterkte opgenomen van de Queen's Own Rifles of Canada (QOR). De eerstvolgende notitie is van januari 1944 als hem de Canadian Volunteer Service Medaille wordt toegekend, met de gesp voor dienst overzee.

D-Day nadert en de harde werkelijkheid van de oorlog komt voor Harry dichterbij als hij op 3 juni 1944 op een troepenschip stapt en op 6 juni 1944 landt op Juno Beach, Normandië.

Hierna staan er nog maar twee aantekeningen in zijn dossier:

- 9 dagen verlof, die hij doorbracht in het VK
- Killed in Action 16 april 1945.

In de tussentijd heeft Harry veel acties meegemaakt.

De routes van het regiment :

Ze vochten door Normandië, Noord-Frankrijk naar België en Nederland.

Frankrijk juli 1944: Onder andere de inzet bij het vliegveld van Carpiquet. Daarna vele "kleinere" schermutselingen. Een vermelding in het QOR-dagboek omtrent de slachtoffers bij het regiment in juli 1944.

SLACHTOFFERS SINDS "D-DAY".

Officieren /Andere rangen:

Gedood bij acties & overleden aan verwondingen: 7/162

Gewond: 17/278

Gevechtsuitputting: 0/39

In La Capelle – Frankrijk kreeg het regiment een langere rustpauze. Daarna ging het noordwaarts: Boulogne – Calais, met diverse acties.

Op 4 oktober 1944 werd de Frans-Belgische grens overgestoken. Het regiment kon zich dan gaan opmaken voor acties om de haven van Antwerpen vrij te maken "Operatie Switchback". Dit was een opdracht van generaal Eisenhower aan Veldmaarschalk Montgomery na het deels mislukken van Operatie Market-Garden.

Op 10 oktober 1944 kwam het regiment weer in beweging. Het begon aan een opmars naar Sluiskil in Zeeuws-Vlaanderen. Het dossier van Harry heeft nog steeds geen aantekening. In Zuidwest-Nederland zou de QOR een zware tol betalen. Op 3 november 1944 was Westkapelle bereikt. De QOR kregen even rust, ze gingen naar Ledeborg, een wijk van Gent. Daar zouden ze tot 8 november 1944 blijven.

Half november 1944 werden ze verplaatst naar de omgeving Berg en Dal. De dagboeken beginnen vrijwel elke dag met: bewolkt-koud-mistig-nachtvorst.

De wintermaanden worden vaak als relatief rustig omschreven, de Canadezen bewaken het zgn. Maasfront aan Nederlandse zijde.

Toch worden dagelijks patrouilles gelopen. De Canadezen verloren tussen half november '44 en februari '45, (start van het Rijnlandoffensief, meer dan 50 manschappen.

Na het grotendeels mislukken van operatie Market Garden werd in de winter van 1944/1945 in het Rijk van Nijmegen een enorme Canadees/Britse troepenmacht opgebouwd. Circa 400.000 man en bijna 35.000 voertuigen. In de buurt van Roermond verzamelde zich een vergelijkbare Amerikaanse troepenmacht. Het doel is de Duitse eenheden terug te dringen tot achter de Rijn. Op 8 februari 1945 zetten de Canadezen en Britten met operatie "Veritable" hun aanval in. Ze stuiten in het Reichswald op hevig verzet. Het wordt de bloedigste veldslag ooit op Duits grondgebied. Op 10 maart is de westelijke Rijnnoever vrijwel gezuiverd van Duitse troepen.

Properly dressed for the occasion, the Queen's Own Rifles move out on patrol from the Nijmegen salient, January 22, 1945. (B.J. Gloster, National Archives of Canada, PA-114073)

Na de start van Operatie Veritable betrekken de QOR op 9 februari 1945 verdedigende posities in en rond Millingen aan de Rijn. Daar blijven ze tot de oversteek over Rijn door de geallieerden is gerealiseerd.

Harry Horace Pennell moet deze acties zonder grote problemen hebben doorstaan. In zijn dossier staat in elk geval geen aantekening daaromtrent. Dan die laatste vermelding voor hem: Killed in Action 16 april 1945.

Waar waren de QOR in april '45?

Ze vochten bij Laag Keppel van 3 t/m 5 april '45; bij Deventer van 9 t/m 11 april '45 en van 16 t/m 18 april '45 bij Wons en Witmarsum in Friesland.

De Canadezen wilden voorkomen dat de Duitsers zich, via de Afsluitdijk, in Noord-Holland verder versterkten. Daarom zetten zij vanaf 16 april '45 de aanval in op de Kop van de Afsluitdijk. De infanterie van QOR was één van de eenheden die hierbij betrokken waren. Vanuit Bolsward vertrokken zij richting Afsluitdijk.

Zoals gebruikelijk bij een opmars

vormden de brencarriers de spits.

De Duitsers hadden zwaar geschut opgesteld en zij lieten de Canadezen vrij dichtbij komen voor ze het vuur openden.

De voorste carrier werd direct getroffen en alle vijf inzittenden werden op slag gedood. Eén van hen was Rifleman Harry Horace Pennell.

Hij kreeg een tijdelijk graf op de Algemene Begraafplaats in Sneek. Zijn uiteindelijke rustplaats, op 26 maart 1946, kreeg hij op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten. De grafreferentie is: 12-D-15.

*Toegekend werden hem:
1939-1945 Star; France-Germany Star;
War Medal 1939-1945 en de Canadian
Volunteer Service Medal met gesp.*

De gevechten bij Wons en Pingjum waren de laatste waar soldaten van de Queen's Own Rifles of Canada in Nederland sneuvelden. Het was daarom de expliciete wens van de veteranen om in Wons hun monument te plaatsen.

Op deze Honour Roll staan de namen van hun kameraden die vanaf D-Day tot de bevrijding het leven lieten.

Monument Wons © Wouter Gerbscheid

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; wikipedia, project '44, dagboeken Queen's Own Rifles of Canada